மூவொரு கடவுள் பெருவிழாவுக்குப் பின்வரும் பதினான்காம் ஞாயிறு

14th Sunday after Trinity

14. søndag efter Trinitatis

திரித்துவ காலம் | Trinity

Primary Bible: Danish – The Holy Bible — Danish – The Holy Bible

Generated on 2026-11-03

பழைய ஏற்பாடு (Old Testament)

Psalm 103:1-22

Verse	Text
103:1	Af David. Min Sjæl, lov HERREN, og alt i mig love hans hellige Navn!
103:2	Min Sjæl, lov HERREN, og glem ikke alle hans Velgerninger!
103:3	Han, som tilgiver alle dine Misgerninger og læger alle dine Sygdomme,
103:4	han, som udløser dit Liv fra Graven og kroner dig med Miskundhed og Barmhjertighed,
103:5	han, som mætter din Sjæl med godt, saa du bliver ung igen som Ørnen!
103:6	HERREN øver Retfærdighed og Ret mod alle fortrykte.
103:7	Han lod Moses se sine Veje, Israels Børn sine Gerninger;
103:8	barmhjertig og naadig er HERREN, langmodig og rig paa Miskundhed;
103:9	han gaar ikke bestandig i Rette, gemmer ej evigt paa Vrede;
103:10	han handled ej med os efter vore Synder, gengældte os ikke efter vor Brøde.
103:11	Men saa højt som Himlen er over Jorden, er hans Miskundhed stor over dem, der frygter ham.
103:12	Saa langt som Østen er fra Vesten, har han fjernet vore Synder fra os.
103:13	Som en Fader forbarmer sig over sine Børn, forbarmer HERREN sig over dem, der frygter ham.
103:14	Thi han kender vor Skabning, han kommer i Hu, vi er Støv;
103:15	som Græs er Menneskets Dage, han blomstrer som Markens Blomster;
103:16	naar et Vejr farer over ham, er han ej mere, hans Sted faar ham aldrig at se igen.
103:17	Men HERRENS Miskundhed varer fra Evighed og til Evighed over dem, der frygter ham, og hans Retfærd til Børnenes Børn
103:18	for dem, der holder hans Pagt og kommer hans Bud i Hu, saa de gør derefter.
103:19	HERREN har rejst sin Trone i Himlen, alt er hans Kongedømme underlagt.
103:20	Lov HERREN, I hans Engle, I vældige i Kraft, som gør, hvad han byder, saa snart I hører hans Røst.
103:21	Lov HERREN, alle hans Hærskarer, hans Tjenere, som fuldbyrder hans Vilje.

Verse	Text
103:22	Lov HERREN, alt, hvad han skabte, paa hvert eneste Sted i hans Rige! Min Sjæl, lov HERREN!

திருமுகம் (Epistle)

Galatians 5:16-25

Verse	Text
5:16	Men jeg siger: Vandrer efter Aanden, saa fuldbyrde I ingenlunde Kødets Begæring.
5:17	Thi Kødet begærer imod Aanden, og Aanden imod Kødet; disse staa nemlig hinanden imod, for at I ikke skulle gøre, hvad I have Lyst til.
5:18	Men naar I drives af Aanden, ere I ikke under Loven.
5:19	Men Kødets Gerninger ere aabenbare, saasom: Utugt, Urenhed, Uterlighed,
5:20	Afgudsdyrkelse, Trolddom, Fjendskaber, Kiv, Nid, Hidsighed, Rænker, Tvedragt, Partier,
5:21	Avind, Drukkenskab, Svir og deslige; hvorom jeg forud siger eder, ligesom jeg ogsaa før har sagt, at de, som øve saadanne Ting, skulle ikke arve Guds Rige.
5:22	Men Aandens Frugt er Kærlighed, Glæde, Fred, Langmodighed, Mildhed, Godhed, Trofasthed,
5:23	Sagtmodighed, Afholdenhed. Imod saadanne er Loven ikke,
5:24	men de, som høre Kristus Jesus til, have korsfæstet Kødet med dets Lidenskaber og Begæringer.
5:25	Naar vi leve ved Aanden, da lader os ogsaa vandre efter Aanden!

திருமுகம் (Epistle)

Romans 7:15-19

Verse	Text
7:15	Thi jeg forstaar ikke, hvad jeg udfører; thi ikke det, som jeg vil, øver jeg, men hvad jeg hader, det gør jeg.
7:16	Men naar jeg gør det, jeg ikke vil, saa samstemmer jeg med Loven i, at den er god.
7:17	Men nu er det ikke mere mig, som udfører det, men Synden, som bor i mig.
7:18	Thi jeg ved, at i mig, det vil sige i mit Kød, bor der ikke godt; thi Villien har jeg vel, men at udføre det gode formaar jeg ikke;
7:19	thi det gode, som jeg vil, det gør jeg ikke; men det onde, som jeg ikke vil, det øver jeg.

நற்செய்தி (Gospel)

Luke 17:11-19

Verse	Text
17:11	Og det skete, medens han var paa Vej til Jerusalem, at han drog midt imellem Samaria og Galilæa.
17:12	Og da han gik ind i en Landsby, mødte der ham ti spedalske Mænd, som stode langt borte,
17:13	og de opløftede Røsten og sagde: „Jesus, Mester, forbarm dig over os!“
17:14	Og da han saa dem, sagde han til dem: „Gaar hen og fremstiller eder for Præsterne!“ Og det skete, medens de gik bort, bleve de rensede.
17:15	Men en af dem vendte tilbage, da han saa, at han var helbredet, og priste Gud med høj Røst.
17:16	Og han faldt paa sit Ansigt for hans Fødder og takkede ham; og denne var en Samaritan.
17:17	Men Jesus svarede og sagde: „Bleve ikke de ti rensede? hvor ere de ni?
17:18	Fandtes der ingen, som vendte tilbage for at give Gud Ære, uden denne fremmede?“
17:19	Og han sagde til ham: „Staa op, gaa bort; din Tro har frelst dig!“